

Pintures murals de Santa Maria de l'Hospital

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Església de Santa Maria de l'Hospital.
Emplaçament: Hospital de Cervelló. 08795 OLESA DE BONESVALLS

Coordenades:

Latitud: 41.3457
Longitud: 1.84618
UTM Est (X): 403470
UTM Nord (Y): 4577776

Classificació

Número de fitxa: 08146-153
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle: XIV
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Es troben en mal estat les que es conserven.
Protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Ornamental
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Barcelona. Carrer del Bisbe, 5. 08002 BARCELONA
Fitxes associades:
[Santa Maria de l'Hospital](#)
Autor de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 25/08/2005 - 02:00

Descripció

De la ornamentació original de la capella no es conserva quasi res. Tan sols unes pintures murals al sector de l'arcada apuntada i a les parets de llevant i nord. Són d'estil gòtic atribuïdes al segle XIV i es van descobrir en fer la restauració després de ser malmesa durant la Guerra Civil. Actualment aquestes pintures es troben molt difuminades i quasi no

es veuen.

Història

L'església es construiria al mateix moment que l'edifici de l'Hospital ja que la trobem documentada a la visita pastoral del 1315. S'observen dues fases constructives diferents. La torre del campanar que sembla de finals del segle XIII, i la nau de la capella probablement del segle XIV. En la segona meitat del XVII s'enderrocà l'antic absis per allargar la nau, posant al seu lloc l'actual tester damunt el qual hi ha una creu gòtica del XIV, i s'afegí una petita sagristia a la dreta de l'edifici que s'introdueix una mica dins el clos de la muralla. A principis del XVIII es van fer més reformes, fent una decoració amb esgrafiats que es va mantenir fins el nou emblanquinat de finals del mateix segle. El 1809 s'arranjà el tester i es va substituir l'antic retaule de l'Anunciata per un de Sant Sever que es va portar de Barcelona, pintat pels germans portuguesos Nunyez, al segle XV. En aquest retaule hi havia escenes del rei Martí l'Humà amb els consellers: Era procedent de l'Hospital de Sant Sever del carrer de la Palla de Barcelona, i en abolir-se aquest hospital va ser portat a Olesa. L'any 1929 va ser portat al Museu Diocesà de Barcelona, amb la qual cosa es va salvar de la destrucció que va patir la capella de l'Hospital l'any 1936. A causa de l'incendi de 1936 s'esfondrà la volta falsa i el bigam del XVII quedant només les parets mestres i l'afegit posterior que quedà intacte. El 1953 es va restaurar sota la direcció de l'arquitecte Puig i Boada, re inaugurant-la amb la presència del bisbe Gregorio Modrego. Hi havia tres altars al presbiteri: al centre el de Santa Maria de l'Anunciata amb retaule (substituït pel de Sant Sever), a la dreta el de Sant Gabriel i a l'esquerra el de Santa Marta. Hi havia aquests dos beneficis: el de Santa Maria de l'Anunciació possiblement fundat per Guillem II de Cervelló, també fundador de l'Hospital; i el de Sant Gabriel fundat per Domènec de Granada, un dels primers administradors de la fundació. El segle XVII encara es mantenien. A finals del XVIII una plaga de llagosta afectà a Olesa i comarca, fent els olesans un vot a Santa Marta fet que provocà que es generalitzés l'advocació a aquesta santa com a patrona de l'hospitalitat ja que ho era dels hostalers i hostals. També hi havia devoció a Santa Madrona, trobant-se la imatge al retaule de la parroquial.

Bibliografia

GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Alt Penedès. Baix Penedès. Garraf. Vol 10. Arxiu Gavín. Barcelona. MISSER I VALLÈS, Salvador (1953). Glosses històriques d'Olesa de Bonesvalls Salvador Misser i Vallès. Barcelona Tall. Gràf. J. Prats Bernadàs. MISSER, S.; FIGUEROLA, P.J.; MARTÍ BONET, J.M. (1993). Olesa de Bonesvalls. Parròquia de Sant Joan i Hospital de Cervelló. Barcelona Arxiu Diocesà de Barcelona 1993. Catàleg Monumental de l'Arquebisbat de Barcelona Vol. 5/1. AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX: el Penedès, l'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. Pp. 160-161.

